

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 11C/220/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512234322
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Blahutiaková
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2016:1512234322.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Monikou Blahutiakovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140 so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, zastúpeného advokátom Mgr. Miroslavom Rybánskym, Grösslingová 10, 811 09 Bratislava proti žalovanému: L. J., nar. XX.X.XXXX, trvalým pobytom XXX XX G.R. XXX, o zaplatenie 9.586,56 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu 7.12.2012 žalobca žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť mu žalovanú istinu spolu s úrokom z úveru 14,40% ročne zo sumy 3.269,93 Eur od 13.11.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 3.269,93 Eur od 13.11.2012, úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 2.848,03 Eur od 13.11.2012 do zaplatenia, úrokom z omeškania 8,75% ročne zo sumy 78,84 Eur od 13.11.2012 do zaplatenia a s úrokom 25% ročne zo sumy 424,34 Eur od 1.10.2012 do zaplatenia. Súčasne žiadal náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že žalovaný nedodrжал podmienky dohodnuté zmluvou o osobnom spotrebiteľskom úvere, ktorú medzi sebou účastníci ako zmluvné strany uzavreli, preto žalobca vyhlásil pohľadávky z tejto zmluvy za splatné. Žalovaná istina je vyčíslením dlhu žalovaného súčtom dlžnej úverovej istiny, úverových úrokov, úrokov z omeškania a dlžných poplatkov k 12.11.2012. Žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, ktorými dôkazne preukazoval skutkové tvrdenia tak, ako ich uviedol v žalobnom návrhu.

Konajúci súd na základe listinných dôkazov osvedčujúcich skutkové tvrdenia žalobcu, právny základ žalovaného nároku i jeho výšku v právnej veci rozhodol 31.1.2013 platobným rozkazom 28Ro/2077/2012-30, ktorý bol 23.4.2013 podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len O.s.p., zrušený pre nemožnosť jeho doručenia žalovanému.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 101 O.s.p. v neprítomnosti riadne predvolaných účastníkov. Žalobca sa účasti na verejnom prejednaní veci vzdal, riadne predvolaný žalovaný sa pojednávania nezúčastnil. Dôvod svojej neúčasti súdu neoznámil.

Súd vykonal dokazovanie zmluvou o o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA PLUS, zmluvou o ČSOB spotrebiteľskom úvere, obchodnými podmienkami pre ČSOB spotrebiteľské úvery, výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky, oznámením o zosplatnení úveru a dokladom o jeho doručovaní žalovanému, históriou bežného účtu žalovaného, výpisom z bežného účtu žalovaného k 12.11.2012,

prehľadom sadzieb ECB a úrokových sadzieb ČSOB. Súd vykonal všetky dôkazy navrhnuté žalobcom, pričom postupoval podľa zásad uvedených v ustanovení § 120 ods. 1,3,4 O.s.p.

Žalovaný sa k žalobnému návrhu napriek výzve súdu nevyjadril.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že dňa 3.8.2006 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o bežnom účte, na základe ktorej žalobca žalovanému zriadil a vedie bežný účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Podľa článku I, bod 2 zmluvy o bežnom účte sa žalovaný zaviazal čerpať peňažné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte. Neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky žalobcu a Podmienky vedenia bežného účtu, s ktorými sa žalovaný oboznámil.

Dňa 3.8.2006 bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o ČSOB osobnom spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXR, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver v sume 3.319 Eur (100.000.- Sk) prevodom na bežný účet odporcu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v zmysle článku I. úverovej zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že žalovaný bude úver splácať pravidelnými 60 anuitnými mesačnými splátkami v sume 78,64 Eur (2.369.- Sk) prostredníctvom svojho bežného účtu vždy k 25.dňu príslušného kalendárneho mesiaca s oprávnením žalobcu inkasovať z účtu žalovaného všetky splatné sumy. Prvá splátka úveru bola splatná 25.9.2006 a posledná 25.8.2011. Aktuálna výška pevnej úrokovej sadzby v čase uzavretia zmluvy bola 14,40%, ročná percentuálna miera nákladov na spotrebiteľský úver predstavovala 19,20%. Zmluvné strany si dohodli pre prípad omeškania so zaplatením akýchkoľvek záväzkov dlžníka úrok z omeškania 15% ročne. Žalovaný žalobcom poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, preto žalobca 26.2.2007 vyzval žalovaného k úhrade jeho záväzkov z úverovej zmluvy a zároveň žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru, ak svoje záväzky nevyrovná. Oznámením zaslaným žalovanému na adresu uvedenú v zmluve žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku dňom 25.3.2007 za splatnú s výzvou na jej úhradu do 5.4.2007. Výzva k úhrade a oznámenie o zosplatnení boli zasielané na korešpondenčnú adresu žalovaného, ktorú uviedol v zmluvách uzatvorených so žalobcom.

Ku dňu 30.9.2012 žalobca evidoval na bežnom účte žalovaného nepovolený debetný zostatok v sume - 424,34 Eur, ktorú v súlade so zmluvou p bežnom účte úročí debetnou úrokovou sadzbou 25% ročne.

Celková pohľadávka žalobcu voči žalovanému z úveru, vyčíslená k 12.11.2012 v sume 9.162,22 Eur, pozostáva zo sumy nezaplatenej istiny 3.269,93 Eur, úverového úroku 2.848,03 Eur, úroku z omeškania 2.965,42 Eur a poplatkov 78,84 Eur.

Čerpanie úveru žalobca preukázal históriou na bežnom účte žalovaného. Podľa tvrdenia žalobcu žalovaný úverový dlh nezaplatil.

Zmluvný vzťah účastníkov bol uzavretý podľa ustanovení § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka (ObchZ), pričom tento zmluvný vzťah je absolútnym obchodom a to bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Špeciálnym predpisom k zmluve o úvere je zákon č. 258/2001 Z.z.

Nároky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje, vyplývajú zo zmluvy o bežnom účte, uzatvorenej podľa § 708 a nasl. Obchodného zákonníka a zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluvy boli uzatvorené 3.8.2006. Zmluvné vzťahy účastníkov konania, založené označenými zmluvami, súd posúdil ako občianskoprávne spotrebiteľského charakteru.

Zmluva o bežnom účte je absolútna obchodná zmluva, ktorá sa riadi obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Keďže zmluvný vzťah účastníkov mal právny charakter spotrebiteľskej zmluvy, vychádzal súd aj z ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa.

Zmluva o úvere patrí k tzv. absolútnym obchodným vzťahom (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), z ktorého dôvodu sa otázky neupravené osobitným zákonom riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka. Keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy a osobitnými predpisom upravujúcimi spotrebiteľské úvery. Keďže aj tento zmluvný vzťah účastníkov má právny charakter spotrebiteľskej

zmluvy, vychádzal súd aj z ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka (ObčZ), upravujúcich ochranu spotrebiteľa .

Žalovaný ako účastník konania bol v konaní procesne nečinný. Právny základ ani výšku žalovanej pohľadávky žalobcu titulom vrátenia poskytnutého úveru s príslušenstvom nenamietal, nepopieral. Nepredložil ani neoznačil žiadne dôkazy, ktoré by boli spôsobilé spochybniť alebo poprieť základ žalovaného nároku o zaplatenie dlžnej istiny úveru s jeho vyčísleným príslušenstvom v žalovanej sume. Napriek tomu súd po vykonanom dokazovaní nemohol dospieť k vyhovujúcemu výroku a to ani čiastočne.

Pokiaľ súd uzavrel, že posudzovaná zmluva zo dňa 3.8.2006 svojou povahou a podstatou je spotrebiteľskou zmluvou uzavretou medzi podnikateľským a nepodnikateľským subjektom s jednoznačným spotrebiteľským účelovým určením na strane fyzickej osoby a pre jej kvalifikáciu a právny režim sú smerodajné ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzatvárania posudzovanej zmluvy, záväzkový vzťah založený medzi účastníkmi konania touto zmluvou posudzoval podľa Občianskeho zákonníka.

Pri spotrebiteľských zmluvách má z hľadiska aplikovateľnosti absolútnu prednosť Občiansky zákonník, normy obchodného práva sú v prípade spotrebiteľských zmlúv použiteľnými len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá tu má z povahy vecí prednosť, teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a predpisoch vydaných na jeho vykonanie.

Mimoriadna splatnosť celej pohľadávky žalobcu ako veriteľa podľa listinného dôkazu z č.l. 20 v súdnom spise nastala 25.3.2007 a žalovaný bol povinný nesplatený úver vrátane príslušenstva a poplatkov podľa Sadzobníka ČSOB zaplatiť najneskôr 5.4.2007.

Peňažný nárok, splatný dňa 25.3.2007 a nezaplatený najneskôr 5.4.2007, uplatnený na súde žalobou podanou dňa 7.12.2012, súd považoval za premlčaný.

Všeobecná premlčacia doba pre obchodnoprávne vzťahy je podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=424664-424665>> štvorročná, zatiaľ čo v občianskoprávných vzťahoch sa v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníku <<http://www.epi.sk/main/goto.ashx?t=27&p=3343973-3343974>> právo premlčí za tri roky odo dňa, keď sa mohlo vykonať prvý raz.

Premlčanie je uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Vznesenie námietky premlčania má za následok zánik nároku patriaceho k obsahu práva, teda zánik jeho súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho premlčané právo súdnym rozhodnutím oprávnenému nemožno priznať. Konkrétnym právnym účinkom premlčania je, že dlžníkovi vzniklo oprávnenie dovolať sa premlčania, a tým spôsobiť zánik veriteľovej možnosti domôcť sa s úspechom na súde premlčaného práva. Ak povinný subjekt toto oprávnenie využije a uplatní námietku premlčania pred súdom, súd je povinný na túto námietku prihliadnuť. Premlčaním právo veriteľa síce nezaniká, trvá ďalej, avšak iba vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho vymožiteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len ObčZ), sa právo premlčí ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinného od 1.5.2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Plynutie trojročnej premlčacej lehoty v prejednávanom prípade začalo dňom 26.3.2007 a skončilo sa dňom 26.3.2010. Nárok, uplatnený na súde žalobou podanou dňa 7.12.2012 súd ako premlčaný zamietol, keď na premlčanie ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy bol povinný v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. prihliadať aj bez uplatnenia námietky premlčania zo strany žalovaného.

Ustanovenie § 52 ods. 2 veta tretia Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka,

aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, ako aj § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nadobudli účinnosť 1.mája 2014. Právny predpis, ktorého súčasťou sú tieto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom (rozsudok NS SR z konania sp.zn. 3 MCdo 12/2014).

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, zásady úspechu. V spore úspešnému žalovanému by patrila náhrada trov konania. Keďže žalovaný si v tomto konaní nárok na náhradu neuplatňoval a ani zo spisu mu vznik trov nevyplýva, preto mu súd ich náhradu nepriznal

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, písomne dvojmo. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 43 ods. 2 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

11C 220/13

Odvolanie proti rozsudku vo veci samej možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. a/ až f/ O.s.p.